

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 ÁPRILIS 10. *11. (3086) SZÁM* HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Húsvéti csendélet

Sonka, pászka – tudjuk régen –
Összeférnek békességben.

Ára 50 fillér

Magyarok húsvétja

Harang kondul, zene zendül,
Harsan allelujás ének
Kis kunyhóból, dús teremből
Ünnepére az Igének.
Szent örömmé magasztosul
Nagypénteki sötét bánat,
Angyal áll a sziklasírnál,
Hirdetvén: „Nincs itt! Feltámadt!”

Engesztelő, áldott eszme,
Mely halálban éltet ígér,
Botorkál a véges elme,
Míg szent magasztatáig ér.
Oh, kiknek van mit siratnunk,
Megtöröttek száz csapásban,
Magunkért is, hazánkért is,
Higyjünk a feltámadásnak!

Ma még állunk a sötétben,
Mint viharvert, kopott varjuk.
Legalább azt fogadjuk meg,
Hogy egymást nem tépjük, marjuk.
Köröskörül ellenségek
Fegyvert fennek, árkot áznak,
Higyjünk mégis szép hitében
A dicső feltámadásnak.

Oh, higyjük a „Hiszekegy”-et,
Hegyet indíthatni hittel.
Visszahozza a jövődö,
Mit a tegnapi pokla vitt el.
Egy erővel ha megállunk,
Bárha csordul szívünk vére:
Piros hajnalt az varázsol
Feltámadás ünnepére.

Lilike malátacukrot dugott a gramofon tölcserébe. A mamája észrevette és megdorgálja:
— Lilike, mire való ez?
— De anyus, szegénynek olyan rekedt a hangja!

Kedves Borsszem Jankó!

Egy vidéki ember meglátogatja Budapestén a tőzsdés-ismerését. Mikor elmegy, megkéri, adja át üdvözlését egy közös barátjuknak.

— Nagyon szívesen, — mondja rá a tőzsdés — sőt köszönöm a megbízást.

— Miért köszöni?
— No hallja! Ez az első megbízás, amit hónapok óta kaptam.

A „Jonny“-tüntetések után

Az élelmes Tisza Kálmán téri üzlet-ember konjunkturális boltot nyit.

— Különös súlyt helyezek arra, hogy a jövődöbeli röm rövidlátó legyen.

— Ezt a kikötést igazán nem értem...

— Akkor nézze meg a lányomat!

Párbeszéd
egy pesti villanyóra alatt

— Rémes, kérlek, ezekkel a villanyórákkal.

— Miért, még mindig nem jók?

— Nem jók? Ez enyhe kifejezés! Ezek életem legrosszabb órái. Pedig gondolhatod, hogy nekem, mint b-listás tőzsdésnek, utóbbi években volt már néhány rossz órák.

— De hiszen mostanában megreformálták ezeket az órákat.

— Eppen ez bosszant.

— Miért bosszant?

— Azért, kérlek, mert gyökeres javítási munkálatokat vártam és ehelyett mindössze az történt, hogy az órákat átszerelték az ucca egyik oldaláról a másikra. Ha egy óra, például eddig az Erzsébet körút jobb oldalán állt, az most a baloldalon áll.

— Miért vagy úgy felháborodva? Hát nem mindegy neked, hogy az ucca jobb felén áll-e az az óra, vagy a bal felén?

— Persze, hogy nem mindegy, szerencsétlen. Mert nekem az a vacak villanyóra se az ucca jobb felén ne álljon, se az ucca bal felén ne álljon, hanem — járjon!

Az Ibsen-centenárium
humora

Egy kitűnő hazánkfia, pénzt és fáradságot nem kímélve, Norvégia fővárosába utazott a centenáris Ibsen-ünnepre. Most, hogy hazajött, ezt az aranyos históriát mesélte el nekünk:

— Oslo főuceáján járva, az a groteszk ötlet támadt bennem, hogy megkérdezek néhány egyszerű külsejű embert: ugyan kérem, hol lakik Henrik Ibsen? Az első, egy munkásféle, így felelt: „Hallottam róla, de nem tudnám megmondani az úrnak a közelebbi címét”. A második, egy cselédleány, értetlenül nézett rám, megijedt és elsietett. A harmadik, egy gazdálkodónak látszó idősebb ember, így válaszolt: „Sajnálom, de nem tudom megmondani az úrnak. Nem vagyok idevalósi”.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma április 20-án jelenik meg.

LÓ-SPORT

— Mindentudó lexikon
lőversenyzők számára —
Általános bevezetés

A lőtudomány kétféle lovat ismer, éspedig: 1. olyan lovakat, melyek tudnak futni, 2. olyan lovakat, amelyek nem tudnak futni.

Futni tudó lovak

A futni tudó lovak névsora a következő: udvarlóró, szigorlóró, házaló.

Futni nem tudó lovak

Ebbe az osztályba mindössze egy ló sorozható és pedig az a versenyló, amelyre a totalizátornál fogadsz.

Mit rakjunk meg?

A lovak közül bármelyiket megrakhatjuk. Legtöbbször a versenylót rakják meg. De sokan, különösen a féltékeny férjek, néha az udvarlót rakják meg. A versenyló megrakása mindenestre kockázatosabb.

Husvétli tej

Blauné megkérdezi a cselédjétől:

— Mondja, Mari, husvétli tejet hozott?

— Igenis, naccsága.

— Biztos ez?

— Már hogyan lenne biztos, hiszen a saját két szememmel láttam, amikor meglocsolta a tejeseember.

Mama: Lilike, légy kedves az új kisasszonyhoz és mielőtt lefekszel, adj neki egy puszit.
Lilike: Hogy aztán engem is megpofozzon, mint tegnap a papát?!

Szép Ernő ellen pört indítanak
a pékek

Szép Ernő, a gyöngédlelkű poéta, az „Ujság” egyik számában cikket írt Josephine Bakerről, melyben — lefordítva a fekete angyal nevét — Pék Pepinek nevezte őt. A pesti pékek most pört indítanak Szép Ernő ellen, mert, mint mondják, nem hajlandók tőni, hogy Szép Ernő befektetse a pékeket azáltal, hogy Josephine Bakert is közéjük sorolja.

Az az „átkos” kormány

— Mind a három cikke nagyon érdekes és tehetséges munka, de, sajnos, nem közölhetem egyiket sem husvételre, mert az ünnepi számot teleírták a miniszterek.

Kunvési locsolás.

Hannibal a római kapuban vagy: Róma lefeküdt Karthago előtt

1:0 Karthago javára

Írta: Ajsherwood Róbert

I. Felvonás

FABIUS CUNCTATOR: Itt vannak a karthagoiak.

CATO: Mit nem mondsz!

FABIUS CUNCTATOR (ékes római dialektikával): Ich soll so leben!

TITKOS-AMYTIS: Hallom, az a Kannibál is velük van.

FABIUS CUNCTATOR: Ne blamáld magad az utókor előtt, Amytis. Nem Kannibál az, hanem Hannibal, Karthago nagy kapusa.

TITKOS-AMYTIS: Annyi baj legyen. Ha egy ilyen ennyivaló nőt, mint amilyen én vagyok, meglát, biztosan Kannibál lesz.

II. Felvonás.

HANNIBAL: Hol vagytok?

HASDRUBAL: Ante portas.

HANNIBAL: Portás a vak-apád.

TITKOS-AMYTIS: Fabius Cunctatorné vagyok.

HANNIBAL: Hah, egy asszony! Hogy mert idejönni?

TITKOS-AMYTIS: Miért? Mi van ebben?

HANNIBAL: Nem tudja, hogy ez a hely Veszta temploma.

TITKOS-AMYTIS: Na és?

HANNIBAL: Ide csak Veszta-szüzek tehetik be a lábukat.

TITKOS-AMYTIS: Ugyan, ne legyen olyan prüd.

HANNIBAL: Menjen, mert nem állók jót magamért.

TITKOS-AMYTIS (hozzásimul): Szeretsz, Hannibálkám?

HANNIBAL: Egye fene! Szeret-

lek. De most hagyj, most még egy kis dolgom van, meg kell hódítanom Rómát.

TITKOS-AMYTIS: Előbb engem, szép hadvezér. Az a Róma nem szabad el. Az a Róma holnap is állni fog. Gyere, ölelj meg. Ne késlekedj.

HANNIBAL (nem késlekedik).

III. Felvonás

FABIUS-CUNCTATOR (Titkos-Amytishez): Mi az? Te itt? Hannibálnál?

TITKOS-AMYTIS: Miért ne?

HANNIBAL (belép): Mi az, kérem?

FABIUS-CUNCTATOR: Pardon! Cunctator vagyok.

HANNIBAL (Titkos-Amytisre néve): Én nem voltam az!

FABIUS-CUNCTATOR (szigorúan Hannibalhoz): Hát mi az, kérem, mi lesz azzal a Róma meghódításával?

HANNIBAL: Meggondoltam a dolgot.

FABIUS-CUNCTATOR (Titkos-Amytisre néz): Hát így vagyunk? Megállj, ezért számolunk.

HANNIBAL: Kérem, kérem, nem bírom a családi jeleneteket. Ha megengedik, én most diszkrétan elvonulok.

(Seregével elvonul Róma alól.)

FABIUS-CUNCTATOR (Titkos-Amytishez): Aztán el ne járjon a szád. Ha ez a dolog kiderül, holnapután Nagy Frigyes, Napoleon, tán még az öreg Hindenburg is Rómába jönnek — hódítani.

„Dugonics” lettem *)

Móra Ferencnek és Szalay Józsefnek ajánlva

Kalandok, tervek, álmok tavaszán,
Mikor a képzelet még nem szerény:
Oh, hányszor hagyta sóhaj el a szám'
Öreg Dugonics Andrásnak terén.

Hepe-hupás, bozotos volt a tér,
— Rút foglalat a város ékszerén —
Ott játszadoztunk, míg úr lett a tél
Öreg Dugonics Andrásnak terén.

Ott bújócskázott, kacagott a lány,
Akit verssel büvöltem persze én,
S úgy szerepeltem, mint egy új titán,
Öreg Dugonics Andrásnak terén.

... A multból im egy törött cserepet
Baráti kezek nyújtanak felém:
Öreg fiú, no játsszál szerepet
De — a Dugonics-Társaság terén.

Molnár Jenő

Jánossy Gábor szenzációs nyilatkozata az Egyesült Fővárosi Takarékról

A főváros törvényhatósági bizottságának egy része, mint tudjuk, kíméletlen harcot folytat az Egyesült Fővárosi Takarékról szanálása ellen. Mivel a fővárosnál dülő obstrukció még mindig tart, megkérdeztük Jánossy Gábor bátyámurunkat, mi a véleménye erről az egész dologról. Jánossy Gábor a költőt idézve, csak ennyit mondott:

Egyesült Fővárosi Takarékról

Ez az, mit én sohasem akarék!

*) Az Alföld legnagyobb és legtekintélyesebb irodalmi testülete, a szegedi Dugonics-Társaság szerkesztőket a mult héten egyhangúlag taggá vá választotta.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

HANNIBAL a kapu előtt nem gondolt arra, hogy Pesten valamikor vicceket fognak róla csinálni. A pompás vígszínházi bemutatón egy rossz-májú premier-hiéna így szólt a szomszédjához:

— Nem értem, mért mondják azt, hogy „Hannibal a kapu előtt”.
— Mért? Mit kellene mondani?
— Hannibal a kaput előtt.

PÉNTEKRE, még közelebről április tizenharmadikára tűzte ki Beöthy László „A meztelen ember” bemutatóját. Valaki megkérdezte a vezértől, hogy nem fél-e ettől a kettős babonától?

— Miért féljek? — felelte Beöthy. — Április tizenharmadikán van a születésem napja. Akkor én is meztelen ember voltam és lám, nincs semmi bajom. Mért ne születessen ezen a napon ismét egy *Meztelen ember!*

HEVESI Sándor, a Nemzeti Színház kitűnő igazgatója, egyheti szabadságra ment. Távollétében Hevesi Sándor, a kiváló író, Jókai egyik regényét dramatizálja. Ugyanakkor Hevesi Sándor, a kiváló rendező, a Nemzeti Színház legközelebbi tíz reprizét tanítja be.

BEÖTHY László ezúton kér bocsánatot a megbántott budapesti színigazgató-kollégáktól. Ő — úgymond — nem tehet róla, hogy a „Nászjé-

szaká”-t egyhuzamban százhuszadszor játsszák a színházban. Tessék feleltre vonni a közönséget.

KERR Alfréd, a szellemes berlini kritikus, budapesti előadásán ezt mondja egy „destruktív” szerző a „konstruktív” kollégájának:

— Nem értem ezt az embert... Amit mond, az csupa malícia.
— No hallod!... Inkább Galicia, — hangzik a céltatos válasz.

KARMESTEREK beszélgetnek a Fészek-klubban.

— Találd ki, — adja fel a kérdést az egyik — ki a legszolidabb ember az Operában?

— Talán a Csepke bácsi, a portás, — tapogatózik a másik.

— Dehogy! Van ott egy öreg karmester. Az már este hét órakor alszik, amikor a karmesteri székbe ül.

PÉCHY Erzszi a „Jonny” után a „Zenebona”-ban fog fellépni, mert azt reméli, hogy a Fővárosi Operettszínházban nem lesz olyan nagy zenebona.

TOTEM-Tom-Tom a neve annak a nagyszerű táncnak, amely a „Rose Marie” közönséget legjobban elbűvölte. A premiéren így szólt valaki:

— Kár, hogy ez az operett nem csupa Totem-táncból áll. Akkor még totemesebb lenne a színház bevétele.

Sebestyén Géza meséli:

Buda-miskolci színigazgató koromban olyan bonvivánom volt, aki néhány hónap előtt még a színházi szabóműhelyben szorgoskodott. Végre nagykeservesen megszabadultam tőle. Persze a fiú akkor már óriási művésznek tartotta magát.

Egyszer Budapesten meglátogattam a bonviván és beszélgetés közben bizalmasan a vállamat kezdte veregetni. Ijedten kérdeztem meg:

— Mi az? Talán el van szabva a ruhám vállban?...

Furcsa játéka volt a véletlennek, hogy a következő bonvivánomat is a tű meg a cérna mellől hódította el a színpad. Mikor próbál énekelt, kiderült, hogy mégis csak jobb volt az elődje, az ez-szabó. Keserűen mondtam a titkáromnak:

— Úgy látszik, eben gubát cserélünk. Hiszen ehhez képest az elődje valóságos Weiner és Grünbaum volt.

Beszélgetés az Andrassy-úti divatüzletben

— Mit gondol, Komlós úr, meddig győzik a demokraták a városi obstrukciót?

— Az a szerencsénk, hogy nálam csináltatták a ruháikat. Azok még tulajodás közben sem szakadnak el.

Színházi rádió-ujság

— Az Operaházból. Székely Mihály basszista tiltakozott az ellen, hogy az ő hangját rádió útján terjesszék. Terjed az magától is, — jelentette ki az énekes önérzetesen. — Sándor Erzszi híres csengetyü-áriáját a „Lakmé”-ből a Fokföldön élvezték ma este. A fokföldi házmesterek az első csengetyüsóra kinyitották a kapukat.

§ A Nemzeti Színházból. A „Szi-béria” mai előadását rádió útján továbbították a Szahara-sivatagba. A hálás bennszülöttek rádiogrammal köszönték meg a jótékony hideget.

× A Vígszínházból. A „Hannibal” előadása rádió útján eljutott Rómába is, de a város kapui előtt megállt a hullám. Hannibal ante portas... A színházakban már semmit sem lehetett hallani.

) (A Magyar Színházból. Az „Olympia” szerzője kijelentette, hogy fűtyül a rádióra, — az ő darabja rádió nélkül is elterjed az egész világon.

+ A Belvárosi Színházból. A „Nászjézsaka” százhuszadik előadása közben valamennyi házaspár lakásán kialudtak a lámpák. A női előfizetők viharosan követelik a darab műsoron tartását.

:: A Fővárosi Operettszínházból. A „Zenebona” folyton emelkedő irányzatát bizonyítja, hogy színházi hullámhossz tombolt a világ valamennyi dohánytörszédjén, ahol rádió hallgatták a jazz-operettet.

— Az Új Színházból. Emőd Tamás és Upor József igazgatók kijelentették, hogy nekik nem kell rádió. Az ő színházuk jó hírét eléggé szétvitte már a „Számum”.

„Hókuszpókusz”

A Vígszínház a napokban új darabot mutat be: a „Hókuszpókusz”-t. Ebből az apropóból azt mondja egy színigazgató a Fészek-klubban:

— Én azt hiszem, egészen fölösleges az ilyen „Hókuszpókusz”-okat előadni.

— Miért? — kérdezik.
— Mert minden hókuszpókusz nélkül is eltűnik a közönség.

A színlapok humora

ÚJ SZÍNHÁZ

A szőrös majom

M. KIR. OPERAHÁZ

A szevillai borbély

BELVÁROSI SZÍNHÁZ

NÁSZÉJSZAKA

Utána:

A MEZTELEN EMBER

VÁROSI SZÍNHÁZ

Húzd rá Jonny!

FŐVÁROSI OPERETTSZÍNHÁZ

ZENEbona

KAMARA SZÍNHÁZ

VÉN LEÁNYOK

VÍGSZÍNHÁZ

NEM NÓSÜLÖK

Sokorópátkai Szabó István Nádasy jelentkezik levele Patacsi Déneshez

A politikába — te tudod azt, Dénes,
Az, ki kegyelmes úr, szava jogérvényes.
Mivel a borostyánt én már rég letéptem,
Még egy vásárt kapott Pátka a múlt héten.
Hej, de szép fölajtást élveztem ott végig,
Persze az árakat srófoltuk az égig,
De alig mondtuk ki, nyílt mán a börtálca,
A zsidó kupec az árát guberálta.
Hidd el, nem oly átkos a jordányok hadja,
Ha a politika békességben hagyja.
Tisztelek gerófot, zsentrit, meg apátot,
De üzletet mán csak zsidóval csinálók.

A sikeres vásárt bankét koronázta,
Nékem hódolt újból ünnepileg Pátka.
A dús lakomával végezvén a dógunk,
Egy kis blattozásra szeparéba lógtunk.
S merthogy emelgetjük itt is a kulturát,
Ferbli járta bezzeg, nem pedig a durák.
Tudod: a szerencse keresi a rangot,
Igy hát én söpörtem be mindég a bankot.
Ki egy süldőt, ki pár mázsa buzát veszett,
Gavallér kigazda föl se veszi eztet.

A szép nyereséggel nem maradtam ottan, —
A követő napon Győrbe kukkantottam.
Gondoltam, a pénzbul csinos könyvtárt vészek,
Mert tudásra vágnak Pátkán is a népek.
De üdvös tervemen megesezt a csorba:
Máshová botlottam, nem a könyvesboltba.
Integett felém egy gyönyörű ózlág,
Pipa vala benne, kecses-becses jószág.
Fájin úri tajték, tengernád a szára,
Egy tigrisfej is vót kifaragva rája.
Mondtam: könnyű dógába ráérek még várni,
Megveszem a pipát, legyen ára bármi.

Igy is tettem komám, azt meg sem is bántam,
Hisz csak huncutság van minden tudományban.
Úri komám, te csak magadra tekintsél:
Tudomány nélkül is meggyün a tekintély.
Becsülést meg rangot emel egy szép tajték,
Ha telik füstjével az egységes hajlék.
Ez a füst a pártba sose kellemetlen,
Még az orra alatt is eltüri Bethlen.
Haszna lesz belőle, meglásd, különféle,
Mert a Berki-fajtát kifüstölöm véle.
De végzem soraim s vagyok, amint látod:
Sokorópátkai, kegyelmes barátod.

Rendőrkapitány: Jaj, méltóságos úr, mért jött ilyen későn? ... Most már odabent ül a másik szakállas ...

Nádasy Imre: Szegény embert bezzegh még a húszágh is húzza ...

Rövid interju Rakovszky Ivánnal

— Hogy akarja áthidalni, kegyelmes úr, mint a Közmunkatanács új elnöke, azokat az ellentéteket, amelyek a főváros és a Közmunkatanács közt oly régóta fennállanak?

— Hogy akarom áthidalni? ... Az újpesti és a lágy-mányosi híddal.

— És mért ambicionálja, hogy a keskeny Dob uccából széles Sugár út legyen?

— A stílszerűség miatt. A sok dobuccai Schwartznak már régen Sugár a neve.

— És mért fektet olyan nagy súlyt arra, hogy Budapest levegője jobb legyen, mint eddig?

— Mert az utóbbi években a levegőnek fontos szerepe jutott fővárosunk gazdasági életében. Minden második ember a levegőből él.

Sportolnak a házmesterek

— Hallottad, hogy a Házfelügyelők Országos Egyesülete belép egy futbalcsapatba?

— Mit fognak ott csinálni?

— A kaput fogják védeni.

Táviratváltás Benes és Titulescu közt

I.

Kedves Titulescu! Itt az utolsó óra, hogy cselekedjünk. Olaszország és Anglia ellenségeink lettek, tehát reszkessenek: leszámolunk velük. Kolléga úr hogy képzelel el feldarabolásukat? Üdvözlí Benes.

II.

Kedves Benes! Gratulálok a kitűnő gondolathoz. Felosztási tervvel magam is régóta foglalkozom. Husvét után megbeszéljük a részleteket, ha ugyan addig még külügyminiszterek leszünk. Üdvözlí Titulescu.

A pápaszem

A rendőr belép az optikusüzletbe.

— Kérek egy pápaszemet.

— Mi a száma?

— 2436 — feleli a rendőr.

JOVERS

a világ legnagyobb
komédiásai a

ROYAL ORFEUMBAN

Fényes áprilisi műsor

Kezdeté 8 órakor. Telefon J. 421-68.

Pestmegyei faluban a foghúzó borbélynál.

— Ne féljen, Andorás bácsi, kijön az szépen, mert muszáj annak kijönni — így buzdítja páciensét a borbély.

Mikor aztán szerencsésen letörte a fog koronáját, nyugodtan mondja:

— No, ugye megmondtam! Lássá, itt van la! Most pedig menjen be Aszódra a fogorvoshoz, az alját ő is ki tudja venni.

A pilóta

*Egy pilóta fent a légben,
Párizs fölött járva éppen,
Távcsővel a földre nézett:*

— Lám, ez a nő megigézett!

A kicsikét gukkerezte

És szegénynek ez lett veszte.

— Ah, hogy bukom én e nőre! —

Szólott és hajolt előre.

Éppen ott repült felette

És mondását tett követte.

Az elaggott Közmunkatanács és az ő fiatal elnöke

A Tanács: Jaj, doktor úr, nem fog nagyon fájni ez a fiatalítási operáció?

Rakovszky Iván: Nem jobban, mint az én kinevezésem az ellenzéknek.

Budapest népe végre meg van elégedve a városházával

A hajnalba nyúló, elszakíthatatlan obstrukciós viták után a fővárosi törvényhatósági bizottsága hosszabb husvétii szünetet tart.

A szagos sajt

— Hallja, pincér, ennek a sárvári sajtnek abszolúte nincs szaga.

— Ez azért van, kérem, mert a mult héten ott járt egy bajor herceg és erre az alkalomra az egész sárvári sajt készletet szagtalanították.

A divatos zöld kalap

Régi kártyások találkoznak a kórón.

— Hallod-e, pajtás, — mondja az egyik — te renonszot adtál.

— Hogy-hogy? — kérdi a másik.

— Hát úgy, — mutat a barátja fejére — hogy tökre zöldet tettél.

— A vagyonnak roppant sok hátránya van.

— Ugyan miesoda?

— Hát például az ember előbb-utóbb felborul egy autóval és a nyakát töri.

— Szóval akkor legjobb szegénynek maradni.

— Dehogy! A szegény embert előbb-utóbb elgázolja egy automobil.

— Így se jó, úgy se jó. Hát akkor mi legyen az ember?

— Autókereskedő. Az rendszerint életben marad.

Alfred Kerr

nyilatkozott a Borsszem Jankónak

A világhírű kritikust éppen abban a kritikus pillanatban csíptem el, amikor egy trafikból kilépve egyéni stílussal le akarta vágni a — szivarja végét.

— Csak néhány szót, mester.

— Feleljen és én szívesen kérdezek — mondta andalító egyszerűséggel, miközben szivarjára gyujtott.

— Mi a véleménye azokról a pesti kritikákról, amelyek nem a Borsszem Jankóban, hanem komoly lapokban jelennek meg?

— Egyre megy. A komoly kritikákon is röhög mindenki. A jó kritikán röhög a konkurens színház, a rossz kritikán pedig az a színház röhög, amelyik táblás házakat csinál a lerántott darabbal.

— A magyar kritikusok közül kit becsül ön nagyra?

— Krausz Simit.

— De hiszen ő nem is kritikus.

— Nem tesz semmit. Azért mégis levágja a kupónokat.

— Szereti Ambrus kritikáit?

— Igen. Ambrus az egyetlen kritikus, aki úgy ír kritikát, hogy arról külön kritikát érdemes írni.

— Hát Porzsoltról mi a véleménye?

— Ha Porzsoltról kritikáját olvasom, mindig eszembe jut egy színdarab-tema. De soha se az, amiről kritikát ír. Egyszóval Porzsol az a kritikus, aki témát ad a darabíróknak, ami azt jelenti, hogy előbb jelenik meg a kritika és csak azután készül el a darab.

— És Kosztolányi?

— Kosztolányi kritikáiban a lólábat hiába keresem. Csak a verzlábat találok meg bennük.

— Mit tart a nőkritikusokról?

— Róluk nem tartok semmit, de tőlük annál inkább.

— Önt a szerzők hóhérának mondják. Hányat akasztott már?

— Azt nem tudom, de sokaknak az utolsó percben pardont adtam és a halálos ítéletet életfogytig tartó drámaírással változtattam át.

— Nevetett már színházban?

— Igen, a publikumon, amelyik pénzt ad a jegyéért.

— Hallott már Pekár Gyuláról?

— Nem. Ő a külföldön hallhatatlan.

— Mit szól ahhoz, hogy M. Inár Ferenc az igazi kritikust sebészhez hasonlította?

— Igaza van. Az ilyen szakavatott sebész mindig sikeresen operál. Csak éppen hogy a páciens fordul fel.

— Hogy tetszett önnek a „Nászéjszaka” a Belvárosi Színházban?

— A költővel felelek: a Nászéjszákát ne kritikáld, hanem gyakorold.

— Milyen ön szerint a fajvédőkritika?

Kerr a kezével legyintett:

— Kritikán aluli.

A fegyházban

Igazgató: Nem szégyelli magát? Ilyen komiszul viselkedik!...

Fegyenc: Ha nem tetszik a viselkedésem, igazgató úr, hát dobjon ki.

Adományok az új Nemzeti Színház javára

Mint a *Borsszem Jankó* értesül, közéletünk nagyjai sietnek követni *Rakovszky* Ivánt a nagylelkű adakozás terén. Eddig a következő adományok történtek:

Bud János lemondott a forgalmi-adóellenőrök ellenőrzéséről és az így felszabadult összeget a Nemzeti Színház céljaira adja.

Sokorópátkai Szabó István az 1920-as államférfiak valorizációja esetén a ráeső összeget már most felajálja.

Jánossy Gábor örökre lemond a klasszikus idézetekről és az így megszórolt szerzői jogdíjat a Nemzeti Színház kasszájának engedi át.

Zsirkay János a színdarabjai külföldi tantiémjeit bocsátja a Nemzeti alap rendelkezésére.

Sanyaró Vendel a nyögdíját nyújtja át, azzal a szerény kikötéssel, hogy *Rakovszky* Iván a Közmunkatanácsban élelmezési szakosztályt létesít és őt bízza meg a vezetéssel.

Fedák Sári is készséggel adakozik, de a következő kijelentést tette: vagy annyi száz pengőt adok, amennyivel a konkurens primadonnák öregítenek, vagy annyi ötven pengőt, amennyivel és mondom fiatalabbnak maganiat.

Sebestyén Géza bejelentette a kincstárnak, hogy nem fogyaszt alkoholt, míg a Nemzeti Színház föl nem épül. A kincstár ezt az ajánlatot nem fogadta el, mert attól kell félni, hogy a fogyasztási adók ijesztően megesappannak.

Gömbös Gyula azt a megoldási módot választotta, hogy a jövőben eltűri a zsidók létezését, ha ezzel szemben „Gömbös Gyula-alapítvány” néven türelmi adót fizetnek a Nemzeti Színház alapjára, de az így egybegyűlt összeget is csak az esetben lehet felhasználni színházépítésre, ha ezentúl sem adják elő a Nemzetiben világhírű zsidó szerzők darabjait.

Vida Jenő szénbányaigazgató és felsőházi tag abban a pillanatban lemond összes tantiémjeiről, míhelyt *Molnár* Ferenc kijelenti, hogy ő sem reflektál tantiémre. Ami érthető is, hiszen — egyforma tehetséggel és fáradsággal bányásszák az aranyakat.

Szabó Dezső a Nemzeti Színháznak juttatja azt a differenciát, amennyivel nagyobb írónak tartja magát, mint *Bernard Shaw*.

Bedő Mór hajlandó zongorán játszani azt a különbséget, ami közte és *Vázsonyi* közt van és a koncertből befolyó jövedelmet a színház céljaira adja. (Dzsin)

A husvéti gombóc

Kedves *Borsszem Jankó!* Zsidó husvét előtt egy vidéki színigazgató felmondott a tenoristájának, aki éppen széderestére készült.

— Hát van önnek szíve, direktor úr, hogy ilyenkor tesz ki az uccára? — rímánkodott a tenorista. — Hiszen éhezni fogok.

— Ne féljen, barátom, — vigasztalta az igazgató. — Akinek olyan gombóc van a torkában, mint magának, az nem halhat éhen.

Petrovácz honatyja eseté Jozefin Bakernél

Pythia, Bud János és a vesszők

„Ibis — redibis — non — morieris — in bello” — mondá a Delphi-i Jósüveik R.-T. vezérigazgatónöje, Pythia öméltósága *Tarquinius Superbus*-nak, mikor ez az utolsó csatája előtt megkérdezte, mi történik vele a harcmezőn. *Tarquinius* anyja nyugtalanul tudakolta, hogy a jóslatban hová, melyik szó után kell tenni a vesszőket, mert ezektől függ a jóslat jó- vagy balértelme. Pythia válasza az volt, hogy ezt majd az ütközet után kérdezze meg.

„Jövök — szanálni — nem — temetni — Magyarország magángazdaságát” — mondta évekkel ezelőtt *Bud János*. Mikor a megriadt kormányfőtanácsosok megkérdezték tőle, hogyan kell értelmezni ezt a jóslatot, így felelt:

— Tegyétek a vesszőt oda, ahová gondoljátok.

A kormányfőtanácsosok most már pontosan tudják, hova kell rakni a vesszőket.

Az egyik klinikán az orvos fölveszi az új beteg nacionáléját. Mikor a családi állapotára kerül a sor, megkérdi:

— Van-e gyereke?

— Van, kérem.

— Hány?

— Sok.

— Hát mégis, mennyi? — faggatja a doktor.

A beteg megvakarja a fejét:

— Hát van kérem vagy nyolc-tíz.

— Mi az, hogy nyolc-tíz? Hát csak tudja, hány gyereke van?

— Tetszik tudni, — feleli a beteg — nem avatkozom én az asszony dolgába.

Tanárok

— Mondja csak, kolléga úr, önnek is olyan sok bosszúsága van odahaza az elvesztett inggombjai miatt?

— Mióta vacuummal takarít a feleségem, lényegesen javult a helyzet. A vacuum porzacskójából szoktam kiszedegetni az elvesztett gombjaimat.

Egy kis blódség

— Mondja, *Katz* úr, igaz az, hogy az asszonyok tovább élnek, mint a férfiak?

— Igen. Különösen az özvegyek.

BORSSZEM JANKÓ LELKIKLINIKÁJA

Klinikai gondnok: BÚVÁR MANÓ

TANÁCSOT KÉRŐ CSALÁDAPA

LEVÉL: Husvétkor meglocsoltam a kisfiam szárazdadáját. Ezen úgy megsértődött, hogy felmondott. Jogosan tette?

VÁLASZ: Jogosan. Elvégre, ha szárazdadának állt be magukhoz, nem köteles túrni, hogy meglocsolják.

ELKESEREDETT ASSZONYKA

LEVÉL: Huszonnyolc éves, csinosnak mondott asszonyka vagyok. A férjem negyvenhat, de úgy viselkedik, mintha már legalább hatvan lenne.

VÁLASZ: Az én klinikám kizárólag lelki problémákkal foglalkozik. Ezzel a dologgal méltóztatnék talán Voroňoff klinikájához fordulni.

LELKI PROBLÉMA

LEVÉL: Negyvenkétéves fiatalember vagyok. Egészen mostanáig sikerült megőriznem szabadságomat és bár sok lány akadt az utamba, gazdag is, fiatal is, szép is: ellent tudtam állni és nem nősültem meg. Most megismerkedtem egy ötvenéves nővel, aki se nem gazdag, se nem szép és én mégis el akarom venni. Mi ez?

VÁLASZ: Marhaság!

FOGADÁS

LEVÉL: Fogadtam egy barátommal. Én azt állítottam, hogy Bud nem törli el a forgalmi adót, ő viszont azt mondta, hogy nem is fogja. Melyikünknek van igaza?

VÁLASZ: Mindakettőjüknek.

DADAIZMUS

LEVÉL: Tizenhárom éves fiatallem-

ber vagyok és szerelmes lettem a tizen-négyhónapos kis húgom dadájába.

VÁLASZ: Nem dada való magának, fiatalember, hanem dádá!

KORMÁNYFÓTANÁCSOS

LEVÉL: Hogy illik enni a laskás kávé egy magamfajta kormányfótanácsosnak? Beleapítva, vagy mártogatva?

VÁLASZ: Vérbeli kormányfótanácsosnak ez nem probléma. Egyszerűen kitér előle.

FALUSI KISLÁNY DILEMMÁJA

LEVÉL: Ártatlan falusi kislány vagyok és nem tudom, hogy védekezzek a helybeli patikus udvarlása ellen. Állandóan éjjeli zenét ad és azt énekl, hogy „nyisd ki babám az ajtót”. Mit tegyen ilyen esetben egy magamfajta úrilány?

VÁLASZ: Ha földszinten lakik, elég, ha az ablakot nyitja ki.

HADIKÖLCÖSÖNÖS HUSVÉTJA

LEVÉL: Egész vagyonomat hadikölcsönbe fektettem. Hálából most szeretném megöntözni Bud Jánost. Mivel öntözzem meg?

VÁLASZ: A könnyeivel.

SIKKASZTÓ PÉNZTÁROS

LEVÉL: Átutazóban vagyok Pesten. Elmennék valamelyik színházba. Milyen darabot nézzek meg?

VÁLASZ: Valami jó kasszadarabot.

LIPÓTVÁROSI

LEVÉL: A Bazilikában nagyünnepkor már nagyon sok a zsidó. Milyen templomba menjek, ahol kevesebbet találok?

VÁLASZ: A Dohány ucaiba.

Pesti kereskedő husvétii zsolozsmája

Uram, kit tisztelve imádok,
A lelkem könnyektől meleg,
Uram, a husvétii ünnepekben
Macasszel ünnepeltelek.
Uram, még sose történt velem,
Hogy zsirt kevertem vón a vajba, —
Uram, Izrael istene,
Szegény szolgálád benn van a bajba'.

Uram, ki annyi csudát tettél
A benned bízó emberen,
Ki száraz lábbal átvettél
Minket a Vörös tengeren.
Uram, ki sokszor exponáltad
Magad Izrael sok fiáért:
Uram, Izrael istene,
Fizesd ki helyettem a házbért.

Uram, ne hidd, hogy tréfa mindez,
Oh, sajna, ez komoly dolog,
Nagy sor az már, ha érs gélyért
Direkt tehozzád fordulok.
Mint izig-vérig üzletember,
Ami küldesz, én meghozom,
Ha adsz dohányt, oh, jó Uram,
Részletre leimádkozom.

Uram, ne hagyj annyit beszélni,
Hisz néked mindez semmiség.
Látod, míg itten könyörögtem,
Te megadhattad volna rég.
Ki a világot teremtette
S nem szántál rája egy hetet:
Uram, azt a rongyos kis boltbért
Hamar előteremtheted.

A Borsszem Jankó üzenetei

Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár ucca 9.) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

Karc (Szombathely). Az ötletek frissek, kedvesek. A kivitelen több eredetiségre és a mai élet formáinak megfigyelésére törekedjék. — K. F. Az első egy régi vicc rímes feldolgozása, ami nem volna baj, de művészi technika nélkül megokolatlan a fölmelegítés. A másik kettő gyöngé. — L. A. Egyet kihorgásztunk belőle. Az első eset túlságosan ismert. — Pont. Rosszak. Pont.

Kisgazda-önérzet

Az atyafi beállít az ügyvédhez:

— Baj van, tekintetes uram. A sógorom, a Bugyi-Nagy Péter törvénybe idézett, amiért képen törültem.

— Volt tanu az esetről?

— Nem látta senki.

— Nahát akkor — mondja az ügyvéd jóindulatú hangon — menjen el gazduram maga a tárgyalásra és mondja azt, hogy nem igaz a dolog. Ha én elmegyek, az húsz pengőjébe kerül kigyelmednek. De akár én megyek el, akár gazduram, így is, úgy is fölmentik.

Az atyafi kifelé indul, de az ajtóból zavartan visszasomfordál:

— Ammondó vagyok, hogy mégis csak a tekintetes úr menjen el. Lesülne a pofámról a bőr, ha azt a pofont letagadnám.

Cselédszerzőnél

Önagysága: Nekem egy olyan emberre van szükségem, aki mindenfél munkához ért. aki bevásárol, szobát takarít, kutyát sétáltat, szóval mindent elvégez és ami fő: nem felesel.

A cselédszerző: Értem, értem... Szóval a nagyszágos asszonynak férjre van szüksége.

Post equitem sedet atra „kura”

— Hallottad? Úgy oldják meg az Egyesült Fővárosi Takarékszövetkezet szanálását, hogy a főrésztvényeseket Pöstyénbe küldik.

— Miért?

— Hogy ott egy alapos kúrával lábraelállítsák őket.

CORVIN

KAMARA

ZORO és HURU legmulatságosabb vígjátéka

Kocavadások

DOUGLAS FAIRBANKS felléptével

A rejtélyes bőrönd

CORVIN

KAMARA

Az obstruáló pesti városháza

1. Ripka. 2. Buzáth. 3. Folkusházy. 4. Lamotte. 5. Metelka. 6. Nagy Ferenc. 7. Bibíti-Horváth. 8. Ereki. 9. Lázár. 10. Stadler. 11. Pakots. 12. Gál Jenő. 13. Peyer. 14. Lázár M. 15. Baracs. 16. Büchler. 17. Kivóvics. 18. Klár Zoltán. 19. Kakulyai.

BORSSZEMEK

Azt mondják: mindenki gyűlöli a tanítómesterét. Tévedés. Van, aki nem gyűlöli. És abból — tanítómester lesz.

*

Semmiféle írásművet ne olvass kritika nélkül. Főképpen ne a kritikát.

*

Egy hétig nem gondoltál Istenre? Valószínűleg jobban hozzásegített a dolgaidhoz, mintsem remélted.

*

Az az asszony, aki sohasem kérdezi az urától, hol volt, merre járt, mindent pontosan megtud — az urától.

*

A férfi csak néz a tükörbe. Az asszony lát is benne.

*

Miért kiabálnak az ostobák, ha vi tatkoznak? Hiszen ha nem kiabálnának, okosoknak néznék őket. Csakhogy ők olyan ostobák, hogy még ezt sem tudják.

*

Szép nőnek az esztét, csúnya nőnek a szépségét dicséred.

(mj)

Tavaszi versike

Az apró kis fűszál
Kidugja fejét.
A fecske már itt van
És zöldel a rét.

Ibolyától kékek
A kis temetők,
Gyerekek gomboznak.
A házak előtt.

A tudó oly szük most,
Oly tág a világ...
S a macaszt már eszik
Az izraeliták.

Két színlap

I. Budapesten

BELVÁROSI SZÍNHÁZ

A meztelen ember

Írta: Török Rezső

II. Győrött

Országos Kamaraszínház

Öltöztessétek fel a mezteleneket!

Írta: Pirandello

Egy kis nyelvtan

Tanító: Most néhány mondatot fogunk csinálni a személyes névmásokkal, úgymint: én, te, ő, satöbbi. Samuka, állj föl. Ha a papád azt mondja: „én elmegyek”, mit mond a mamád?

Samuka: Te itthon maradsz!

VÍGSZÍNHÁZ

HANNIBAL

Titkos
Góth

Somlai
Rajnai

Írók és gyárosok

A napokban egy úricsaládnál nagyobb társaság volt együtt, nagyiparosok, művészek, írók, tudósok vegyesen. A bőséges lakomán a házigazda pohárköszöntőt mondott s ezzel — more patrio — megindult a tósztok özöne. Lapunk szerkesztőjét, aki jelen volt, fölkerlte a házigazda, hogy köszöntse fel egy kalap alatt a vendégség két illusztris tagját: egy nagy író és egy nagyiparost. Szerkesztőnk felállt és így szólt:

— Tisztelt hölgyeim és uraim, engem ért a megiszteltetés, hogy X. író és Y. nagyiparost felköszöntsem. Röviden, egy mondatban végzek velük: a magyar toll iparkodik, a magyar ipar tollasodik.

Meghívó

a Borsszem Jankó lapkiadó vállalat részvénytársaság, Budapest VI, Mozsár ucca 9. I. em. 3. szám alatt 1928 április 20-án délelőtt 12 órakor tartandó

RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése az 1927. üzletévről.
2. A felügyelőbizottság jelentése az 1927. üzletévről.
3. Mérleg- és eredményszámlák megállapítása, határozathozatal a kimutatott veszteségről, felmentvények megadása.
4. Esetleges indítványok.
Budapest, 1928. március 20.
Megjegyzés. A közgyűlésen részt venni öhajtó részvényesek tartoznak részvényeiket az alapszabályok értelmében a társaság pénztáránál (VI, Mozsár u. 9. I. 3.) legalább 5 nappal a közgyűlés megtartása előtt letenni, ugyanott az 1927. évi mérleg- és eredményszámlák a hivatalos órák alatt köznapon közszemlére ki vannak téve.

Tárlaton

— Micsoda bagázs! Ruhára nem telik neki, de azért muszáj magának portrét csináltatni!...

Az öreg negyvennyolcas

Egyszer bemutatták nekem valahol vidéken öreg Pörgey Kelement. Nagy tisztelettel néztem rá, mert mindenki úgy hívta, hogy: „öreg negyvennyolcas”.

Sokat beszélgettem vele Petőfiről meg a világosi fegyverletételről. Végre is megkérdeztem:

— Mondja csak, Pörgey bácsi, hány esztendő maga?

— Én?... Ötvenhét multam.

— Hiszen akkor maga nem is élt negyvennyolcasban.

— Persze, hogy nem.

— Akkor mért hívják öreg negyvennyolcasnak?

— Azért, öcsém, mert nagy a lábam, oszt kénytelen vagyok negyvennyolcas számú cipőt viselni. Ezért hívnak öreg negyvennyolcasnak.

Tőzsdések egymás közt

— Mit csörgetsz úgy a zsebedben?

— A kulcsaimat.

— Mi az? Te már a fogházkulcsokat is magadnál hordod?

Képrejtvény

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A múlt számban közölt rejtvény megfejtése: „Nincs párja a francia szellemnek.” A megfejtők közül *Herzeg Ede* (Budapest, Király-u 89) kap könyvjutalmat.

ARANYKÖPÉSEK

A keresztbe rakott női láb olyan, mint a keresztbe rakott búza: kamatostul meghozza a gyümölcsét.

A gyomrunkat azzal rontjuk el, amit legjobban szeretünk, az életünket azzal, akit legjobban szeretünk.

Az udvarló olyan, mint a friss levegő: egyszer az ajtón, másszor az ablakon eresztik be.

Férjének elébe szalad a nő, szeretőjének utána.

A nő azzal ijeszt rá a férfire legjobban, ha azt mondja, hogy nagyon szereti.

Karádi Emil

Revü-színházban

— Ne türelmetlenkedj, öregem... mingyárt otthon leszünk...

Az anyós arcképe meg a nagybirtokosok

— Hova, hova, Strotzinger úr?

— Megyek a fényképészhez. Megnagytatom a boldogult anyósom fényképét.

— És miért kell az magának?

— Fel akarom akasztani az ágyam fölé, hogy mindig lássam és emlékezzek reá.

— Na látja, milyen rosszak az emberek! Én mindig azt hallottam, hogy maga ki nem állhatta az anyósát és most tessék...

— Tudja, éjszaka gyakran van lidérenyomásos álmom... Azt álmodom, hogy él az anyósom. Ilyenkor felriadok. De ha majd a gyászkeretes képre nézek, biztosan megnyugszom.

A nagybirtokosok is sorra megnagyították Nagyatádi Szabó István képét. Hogyha éjszakánként fel-felriadnak, ránézessenek és megnyugodjanak.

Rheuma, ischiás, ideg- és érbajosok keressék fel bizalommal az 25 éve fennálló dr. Réh-féle Elektromágneses Gyógyintézetet (Budapest VII, Vilma királynő út 11.). Kérjen prospektust.

Fővárosi Operettszínház

Az idei szezon sláger jazz-operettje

ZENEBONA

RAGYOGÓ! MULATSÁGOS!
SZENZÁCIÓS!

Tavasz van...

Nagyságos Asszonyom, siessen

Klein Antal

divatáruházába

Király u. 53 (Akácfa u. sarok),

ahol

OLCSÓN és DIVATOSAN

vásárolhat.

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér

Félévre . . . 10 pengő 50 fillér

Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

BIRÓ MIKLÓS nyomdai műintézetében
VII, Rózsa uca 25

— EZ A PESTI KULTÚRA?
KERR UTÁN BAKER!...

Vélemények a bakfisuniformisról

Megkérdeztünk mindenkit, akivel az uccán találkoztunk, hogy mi a véleménye arról a kék matróruháról, amit a kultuszminiszter rendelete kényszerít a bakfisokra.

A rendőr így felelt:

— Nem helyeslöm ezt a matróruhát, merhogy ha egy kislány a Dunába ugrik szerelem okából, honnan tudom én, hogy melyik a matróz, oszt melyik az öngyilkos?

Az uccaseprő válasza ez volt:

— Legalább nem lesz az uccán anynyi a szemét. Tudniillik ha egyenruhában fognak járni a bakfisok, kevés férfi fogja utának mereszteni a szemét...

A finác a bajuszát pederte:

— Jobb volt a divatos ruha. A lányra csak rá kellett nézni, oszt rögtön tudtam, hogy mit rejteget, hogy miye van...

A lámpagyújtogató a vállát vont:

— Bánom is én. Ha kötelező lesz az uniformis, akkor majd csak magam gyújtogatók az uccán...

A trafikos örvendezett:

— Jobban fog fogyni a dohány. Mert a matrózok, úgy tudom, pipázni szoktak...

Manci kacéran vágta ki (tudniillik a matróblúzt):

— Örülök a matróruhának. Úgyis egy hajóskapitány az ideálom. Így legalább van egy kapocs köztünk.

Lulu mamája, aki már elmúlt negyven éves, szintén hozzászólt a tárgyhöz:

— Az a kérdés: érvényesül-e egy ilyen matróruhában a selyemharisnyás, formás lábszár, a fehér kebel, a meztelen váll és a rúzs? Mert ha igen, akkor felváltva fogom hordani Luluval...

Végezetül megkérdeztünk egy aszfaltbetyárt is, mit szól a bakfis egyenruhához? Tömör egyszerűséggel kiáltotta:

— Le vele!

—död—

TOJÁS-TÖZSDE

A budapesti tojástőzsde a múlt héten tartotta évi rendes kotkodácsolását. Megállapította, hogy az elmúlt év rossz gazdasági viszonyai az ország tyúkjait arra kényszerítették, hogy csak tizenegy fillérért tojjanak. A tyúkoknak ez a szervezkedése érzékenyen érintette a tojástőzsde fiatalabb tagjait. Elhatározták, hogy Országos Baromfitelep néven megalapítják a tyúkok ellenszervezetét és itt majd rendszeresen tojtatják a tyúkokat. Szórakozásukról kakasviadalokkal gondoskodnak, hogy társadalmi életük a modern szociális követelmények színvonalán álljon.

A bírói út

— Samu, kérlek, merre van a bírói út?

— Micsoda örültséget kérdezel te, Móric!

— Hát kérlek, egy hitelezőm arról értesített, hogy követeléseit bírói útra terelte. Egyszer már szeretném látni, hogyan terelik az adósságaimat.

Gyalogjárók, figyeltem!

„Ha a babáddal sétálsz, kerüld el messzire az anyakönyvi hivatalt!”

„Az uccán mindig derékszőgben menj keresztül!”

„Hiteleződ elől gyorsan menekülj át a túloldalra!”

„... és ha minden közlekedési szabályt betartottál itt a földön, akkor a másvilágon is balra tarts, nehogy elgázoljon a Gönczöl-szekér!”

Gratuláció

Kedves Borsszem Jankó! Az anyakönyvi hivatalból távozó nászmenet-höz odalép egy cilinderes úr és melegen megrázza az egyik násznagy kezét.

— Miért nekem gratulál? — kérdezi meglepődve — hiszen én csak tanu voltam.

— Eppen azért, — feleli a cilinderes.

Egy férj dilemmája

Tragédia 3 fejezetben

I. Fejezet

(Amelyben a történetünkben szereplő férj azzal az aljas szándékkal indul el hazulról, hogy megcsalja gyöngéd hitvesét.)

Fuksz Samu kettős könyvelő ebédután megcsókolta hitvesét és így szólt:

— Bertám, ma éjjel bent kell maradnom az irodában, mert rengeteg restanciám van.

Hitvese gyöngédén felelt:

— Szegény Samukám, még éjszaka is strapálsz magad.

— Mit csináljak, fiam? — mondta a férj — holnapra el kell készülnöm a mérleggel.

— Hát jól van, fiam, ha muszáj, muszáj — sóhajtott a gyöngéd hitves és csókra nyújtotta száját férjének, Fuksz Samu, kettős könyvelőnek, aki e percben kínzó lelkiismeretfurdalásokat érzett, úgyis, mint férj, úgyis, mint kettős könyvelő.

Az éjjeli munka tudniillik csak mese volt. Fuksz Samu kettős könyvelő nem a mérleg miatt akart távol maradni éjszakára, hanem egy szöke démon miatt, akivel má szándékozott ötévi házassága óta először megcsalni jó hitvesét.

II. Fejezet

(Amelyben a történetünkben szereplő férj hosszú dilemma után eláll aljas szándékától.)

Az irodában sehogysem ment a munka. A főkönyv fölé hajolva összefutottak előtte a tételek és a tartozik-követel állandóan azt juttatta eszébe, mivel tartozik ő gyöngéd hitvesének s mi az, amit az jogosan követel tőle. Este hét órára, amikor eredeti terve szerint indulnia kellett volna a légyottra a szöke démonhoz, már el is intézte a dilemmát. Úgyis, mint férj, úgyis, mint kettős könyvelő rájött arra, hogy ő hűséggel tartozik jószágos és gyöngéd hitvesének.

De már ekkor a sok lelki töprengés után annyi restanciája lett, hogy tényleg bent kellett maradnia éjjelig az irodában.

III. Fejezet

(Amelyben egy váratlan fordulatról lesz szó.)

Miután a házasságtörésre készülő férj ilyen jobb érzésre valló módon intézte el dilemmáját, jogosan merül fel a kérdés: mi hát itt a tragédia?

A tragédia az, hogy: mialatt ő így töprengett, gyöngéd hitvese minden töprengés nélkül csalta meg őt házuk egyik barátjával.

Hesz Ferenc

Nyárspolgárak kirándulnak

vagy: míg a papa ujságot olvas

A házaló nyakra-főre ajálja portékáit egy pesti úriasszonynak.
— *Hagyjon föl,* — mondja türelmetlenül öngagsága — *az uram el van utazva. Mire föl vegyek nyári zoknikat?*

— Van nálam más is, amire a nagyságos asszonynak szüksége van — feleli a házaló.

— Micsoda?

— *Egy kitünő magyar nyeletan.*

Husvét a Lipótvárosban

Apa: Na, mondd el, fiam, szépen, mit fogunk csinálni a husvéti ünnepek alatt?

Fiu: Holnap megyünk barkát szentelni, pénteken lamentációs misére, szombaton elvisszük a sonkát megszentelni, este elmegyünk a feltámasztásra, ma este pedig a nagymamához megyünk széderre.

Amlikor az asszony komponál

Egy fiatal és gazdag asszony, akinek házában sűrűn fordulnak meg írók és művészek, egy napon azzal lepte meg a világot, hogy néhány költeményt és dalt adott ki. A versek is, a kompozíciók is tehetségre vallottak és szélesebb körök jóindulatú figyelmét hívták fel.

Történt, hogy egy társaságban a széplelkű úrinő műveiről beszéltek. Egy asszonyka, aki ugyancsak támaszkodott benne, hogy a híressé vált poéta- és zeneszerző a magából írt és komponált, ezzel a kérdéssel fordult egy ismert íróhoz:

— Mit gondol, csakugyan eredeti dolgok ezek?

— Asszonyom, — felelte az író — a nők munkáival úgy vagyunk, mint a gyermekekkel: sohasem lehet tudni, hogy tulajdonképpen ki az apjuk.

L A P Z Á R T A:

Miért akar Trockij megszökni?

Moszkvából jelentik: A rigai lap híre, hogy Trockij megszökött Szibériából, áprilisi tréfának bizonyult. De az nem tréfa, hogy Trockij állandóan foglalkozik a szökés gondolatával. Most különösen nagy nyugtalanság vett erőt rajta. Többször mondta környezetének: „Nem bírom el a száműzetés kovásztalan kenyerét”. Csak nagynehezen sikerült megnyugtanni azzal, hogy most husvétkor az összes elcsapott népbiztosok kovásztalan kenyeret esznek.